

TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA A BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEMEN

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1983. november 15-én került sor a tudományos diákkörök konferenciájára. A hagyományokhoz híven a dolgozatok szerzői itt foglalták össze az éves tevékenységüket. Az Építőmérnöki Karon 5 szekcióban 40 előadás hangzott el, ezek közül a földmérőmérnöki szekcióban 9 dolgozat szerepelt.

A szekcióülést dr. Biró Péter tanszékvezető egyetemi tanár, a szekció elnöke nyitotta meg. Az első előadást Berenczei Rezső IV. éves földmérőmérnök-hallgató tartotta. Előadásában a SAR-leképezés módszereit, hibaforrásait tárgyalta. Megvizsgált egy radarmozaikot, ennek torzulásait és a szükséges transzformációkat.

A második előadó Lam Viet Tung III. éves földmérőmérnök-hallgató volt. Előadásában röviden ismertette a PTK—1050 típusú elektronikus zsebszámológépet, programozási mintapéldát mutatott a tájékoztató és érdekes megoldására, és elmondta, hogy elkészült a legfontosabb geodéziai számítások — szám szerint 27 — programja, amely megfelelően dokumentálva hamarosan az oktatók és a hallgatók rendelkezésére áll majd.

Harmadikként Szilvay Gergely III. éves földmérőmérnök-hallgató számolt be nyári tevékenységéről. Az előadó ez év augusztusában felmérte az aggteleki karsztrendszerhez tartozó Vidics-barlangot és a környező 16 víznyelő helyzetét. Röviden vázolta az előzményeket, a mérés közben felmerült problémákat, a mérés elvégzését tahimetriai módszerrel, majd beszélt a folytatás lehetőségeiről.

Negyedikként Nagy István II. éves földmérőmérnök-hallgató szolt területosztási feladatok megoldásáról. Numerikus területosztási feladat trapézosztás eseteire dolgozott ki könnyen alkalmazható képleteket, és programot készített a PTK—1096 típusú zsebszámológépre.

Ötödikként hangzott el Szakál Ferenc okl. földmérőmérnök előadása. Az 1983. évben diplomát szerzett fiatal mérnökök ugyanis még utoljára részt vehettek a pályázaton. Az előadó ipari létesítmények szerelési munkáinál előforduló mikrohálózatok tervezésével foglalkozott, különös tekintettel a normál hálózatoktól eltérő mérési módszerekre és műszerekre.

A hatodik előadást Siki Zoltán okl. földmérőmérnök tartotta, amelyben beszámolt nagyméretarányú térképek automatizált előállítását szolgáló programcsomagról. A kifejlesztett programok síkrajz készítésére és szintvonalas ábrázolásra egyaránt alkalmasak, PDP 11/44 számítógép és DIGIGRAF 1612 rajzgép felhasználásával.

Hetedikként kapott szót Gazdag László IV. éves gépészmérnök-hallgató, aki a távérzékelési témakörben végzett kutatásairól számolt be. Áttekintette a LANDSAT—4 képalkotó rendszereit. Tárgyalta a Thematic Mapper szerkezetét, képrögzítési módszereit és hibáit. Részletesen mutatta be a radiometriai és geometriai képfeldolgozást és egy konkrét kísérletet.

A nyolcadik előadó Papp Erik V. éves levelező földmérőmérnök hallgató volt. Előadásában ismertette az általa, HP—67 vagy HP—97 típusú számológépekre kidolgozott programcsomagot, amellyel a Magyarországon előforduló csaknem valamennyi, polgári célú vetületi számítás elvégezhető.

Utolsónak Balázsik Valéria okl. földmérőmérnök kapott szót. Beszámolt arról a munkáról, amelynek keretében Szécsény községben 1983 februárjában felállított 500 m³-es acélszerkezetű víztorony hőmérséklet hatására bekövetkező mozgását vizsgálta.

Az előadások elhangzása után külső intézmények, vendégként megjelent képviselői emelkedtek szólásra. Méltatták az előadók felkészültségét, az elvégzett érdekes munkákat és intézményük nevében több szerzőt is külön megjutalmaztak. A MÉM OFTH képviselőiben Benze Tamás főelőadó Berenczei Rezsőt, Szilvay Gergelyt és Papp Eriket, a Földmérési Intézetből Remetey-Fülöpp Gábor osztályvezető Lam Viet Tungot, Nagy Istvánt és Gazdag Lászlót, a Budapesti Geodéziai

és Térképészeti Vállalat nevében Feles László oktatási előadó Szakál Ferencet és Siki Zoltánt, a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat részéről Sétáló Ferenc személyzeti vezető Balázsik Valériát pénztalamban részesítette. A Kartográfiai Vállalat képviselője, Ringhoffer János osztályvezető pedig az összes előadónak egy-egy szép térképasztalt nyújtott át.

A szekcióülés dr. Biró Péter zárszavával ért véget.

Este került sor a rektori pályázat díjainak kiosztására. A földmérőmérnöki szekcióban szerepelt dolgozatok közül három I., három II., és három III. díjat nyert.

Reméljük, hogy a lezajlott szekcióülés is megmutatta a tudományos diákköri munka fontosságát, megbizonyította az ott tevékenykedő hallgatók alapos szakmai felkészültségét, és betekintést nyújtott a több mint 70 vendégnek az ott folyó tevékenységbe.

Homolya András

TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI MUNKA A FÖLDMÉRÉSI ÉS FÖLDRENDEZŐI FŐISKOLAI KARON

Az EFE FFFK Kari Tanácsa 1983. decemberi ülésén dr. Csepregi Szabolcs TDK-titkár beszámolója alapján értékelte az elmúlt három évben (1981—1983) végzett tudományos diákköri munkát.

A házi TDK-konferenciákra évente kerül sor, ahol a hallgatók átlag 10 dolgozattal pályáznak. A dolgozatok színvonalát jelzi, hogy a legutóbbi két országos TDK-konferencián előadásra 3—3 főiskolánkon készült dolgozatot fogadtak el, míg egy dolgozatot külföldi konferencián is előadtak. Ez komoly sikernek minősül, hiszen a konferenciákon az 5 éves képzési időt biztosító egyetemek hallgatóival kell összevetni a főiskolások felkészültségét. Az intézményi és országos konferenciáknak eltérő célja van. Az intézményi konferenciák esetében jelentős szerepet kap a verseny és a sorbaállítás. Az országos konferencia elsősorban fórum, feladata a tudományos megméretés, de az elismerésen túl pénzbeli díjazásra nem kerül sor.

Főiskolánkon a dolgozatokat általában harmadéves hallgatók készítették; sokuk TDK-témája a záródolgozatukhoz kapcsolódott. Az alsóbbéves hallgatók száma kevés, bevonásuk a diákköri munkába — minthogy tanulmányaik elején tartanak — nagyon nehéz. Érdekes, hogy rendszerint nem a legjobb tanulmányi eredményű hallgatók készítik a TDK-pályamunkát. A konferenciák előtt általában szűkkörű próba-előadásokat tartunk, amelyek hozzájárulnak a hallgatók előadókészségének fejlesztéséhez, a rendelkezésre álló idő jó kihasználásának begyakorlásához.

Hasznosnak bizonyul az is, hogy több kutatási, kísérleti jellegű szerződéses munkát — melyek igényes végrehajtásában a hallgatók is részt vesznek — TDK-dolgozat keretében is bemutatnak.

A tudományos diákköri munkában részt vevő hallgatók elismerése a díjazás, a leckeönnyvi bejegyzés, az ösztöndíj-emelés.

A konferenciákon az OFTH és a földmérési és térképészeti vállalatok, intézmények képviselői is részt vesznek: hasznos tanácsaikkal hozzájárulnak a dolgozatok témaválasztásához, javításához, rangsorolásához, erkölcsi és anyagi elismeréséhez. Támogatásukat köszönjük és arra a jövőben is számítunk.

A tudományos diákkörnek a főiskolai karon, de országosan sincs körjellege. Elsősorban inkább az oktatók-hallgatók között létrejövő mester-tanítvány kapcsolat az, ami e munkának értelmet ad.

A konzulensi feladatot ellátó oktatók általában jelentős többletmunkát vállaltak. Kíváncsú lenne, ha minél többen vennének részt e fontos munkában. Ide kíváncsozunk az 1981—83. években eredményes munkát végzett TDK konzulensek felsorolása is: dr. Ágfalvi Mihály főiskolai docens, dr. Balogh György főiskolai tanár, dr. Birkás János főiskolai adjunktus, dr. Csepregi Szabolcs főiskolai adjunktus, dr. Gerencsér Miklós főiskolai docens, Kádár István tudományos főmunkatárs, Kálmán Gyuláné főiskolai tanársegéd, Majoros Gusztáv főiskolai docens, Nagy László főiskolai tanársegéd,